

пашките зека бабките, които сѣ поачени за уруки. *Ст. 47.* Въ срѣдната косичка на черпо конче висѣше бѣла бабка. *Зк. 70.*

**Бабо\* Бабайко Бабчюле** (*bābā s. t. père*) *с. м.*—отецъ: Отъ бога да найде мой-отъ старъ бабайко, Троемски-отъ царь! *М. 31.* И си стана стари-отъ бабайко, И му напрай една Турска манджа. *М. 65.* Кѣде вака коня си потераль? Али одишь у баба на гости? Ай дружина да си сѣ чиниме, Обаяца пѣтъ да си таргаме. *М. 122.* Цоню Димирю думаше: „Димире, синко Димире“—Димиръ буба си послуша—Мене ма буба проводи, Кѣща сѣ кирия да търсемъ. *Ч. 316.* „Бабчюле мила и драга! Кой ти е впиваль поарстенень?“ Поатникъ е дошю-аль, сноахулю!“ *Ч. 323.* *Ласкателно употребляется и въ обращеніи къ молодымъ людямъ: бабе! (бабушка!):* Селски бабички сѣ разни приноси идиха и пригѣждаха добрийтъ си младъ комшія: „Постани, Милчо, постани, баби, понадигнися! срабни си баби, и чашка винце, да са поподкрѣпишь“. *Зк. 206.*

**Бабувамъ\*** *м. дл.*—принимая новорожденное дитя: Когато имъ бабувахъ, то ми дадоха двѣ примичета, двѣ баклици сѣ вино, една половница сѣ ракия и една тѣсна и дебѣла карпица. *З. 178. Ср. подъ сл. бабинъ день.*

**Бабурци** *с. мн.*—ряженные въ день св. Богоявленія (6-е января): Другочъ на тази деню (Водици и Юванъ-день) правили са и бабурци. Това е бывало така: Двамина или троица по-голямъкы облицать по едно кепе, и като го привръзотъ си връвъ прѣзъ кръстове-то си, напълнювать гърбове-то сѣ слама за да са глѣдаты гърбави. Турятъ на главы-тѣ си по една кожи за калпакъ; турятъ на страны-тѣ си по една торба полна сѣ пепель, и като зіомать въ рака по единъ топусъ, тръгнувать низъ село и играять. *Ч. 109.*

**Бабускера** *с. ж.* (*ср. серб. бабускара тоже что бабѣтина авст. а баба*)—старуха-вѣдма: Що-то дяволъ-тъ не може, той праща бабускеръ-тъ (*по мѣстному глухому произношенію а*). *Ч. 245.*

**Бабутецъ** *с. м.*—нижняя изъ двухъ деревянныхъ плашекъ, составляющихъ такъ называемую подушку, въ серединѣ которой вдѣлана ось телѣги: А растока положена надъ осѣтъ, държи прѣднаж ось посредствъмъ на единъ дебелъ клѣчкъ, коя преминува чрѣзъ двѣ дървета и чрѣзъ самаж ось; отъ коихъ горное дърво ся зѣве „столь“, по долное „бабутецъ“. *Пк. 45. Ср. подъ сл. процѣпъ.*

**Бабушка** *с. ж.*—куколка, зародышъ мотылька (*бабочки*): Кой нѣма врѣмя, да източи пашкулы на скоро, печѣ гы въ пещъ да умрѣтъ бабушки, отъ коихъ възкрѣсватъ пишируди. *Пк. 66.*